

много голѣма полза: млѣкото имъ пиелъ, ялъ месото имъ, а съ кожитѣ имъ се обличалъ. Така козата станала домашно животно.

Кжде е станало най-напредъ опитомяването на козата? — Нашенската коза е опитомена най-напредъ въ Азия. Тамъ и до сега си живѣе дивата коза, отъ която е опитомена, нашенската. Дивата коза отъ Азия е малко по-едра отъ питомната. Тя има и много голѣми рокове, както се вижда това на картинката. Дивата коза живѣе въ непристѣпнитѣ мѣста на планинитѣ въ Азия. По-рано се е срѣщала често и въ Гърция и въ Тракия, но сега е много рѣдко тамъ.

Въ Рила и Родопитѣ се срѣщатъ нашенскитѣ диви кози. Тѣ сж различни отъ азиатскитѣ. Нашенскитѣ не могатъ да се опитомяватъ.

Опитомяването на козата е станало още въ незапомнени времена. Постепенно хората отгледали разни породи кози. Старитѣ египетяни сж имали две породи питомни кози. Отъ египтянитѣ сж останали изображения на тѣзи две породи. Днесъ пъкъ има вече цѣла дузина породи кози. Тѣ се различаватъ по рѣста си, по млѣчността си, по козината и по краката.

Преди нѣколко години държавата донесе у насъ отъ чужбина една нова порода кози. Това сж **млѣчнитѣ кози**. Тѣ сж на гледъ по-мършави отъ нашенскитѣ. Краката имъ сж слаби и не могатъ да се катерятъ по скалитѣ. Тѣ не се хранятъ съ клонки и листа, а пасатъ трева като овцитѣ. Тѣ не сж вредни за горитѣ. Казваме ги млѣчни кози, защото една такава коза дава почти толкова млѣко, колкото и една нашенска крава. Вимето на млѣчнитѣ кози е много голѣмо и стига почти до земята. Една млѣчна коза дава на день три до четири литри млѣко.



Д-ръ Ст. Консуловъ.